

Teun van Biljouw bij de poel op zijn natuurperceel

Teun van Biljouw koopt grond voor aanleg nieuwe natuur

‘Je houdt er geen harde euro’s aan over, maar wél een goed gevoel’

Waarom koop je grond om er vervolgens natuur van te maken? Wat heb je daaraan? Het zijn vragen die regelmatig aan Teun van Biljouw zijn gesteld. Zeker sinds hij een halve hectare landbouwgrond van zijn vader kocht om er nieuwe natuur aan te leggen. “Je investeert niet in nieuwe natuur om er geld mee te verdienen. Je investeert vooral in de biodiversiteit, in verbetering van het bodemleven en meer ruimte voor dieren om zich vrij te bewegen. Daar krijg je geen harde euro’s voor terug, maar wel een goed gevoel.”

Vier jaar geleden kocht Teun Biljouw een halve hectare grond van zijn ouders. De vervulling van zijn jongensdroom. “Ik heb altijd het idee gehad dat ik ooit die grond wilde kopen. Waarom? Omdat ik het gewoon leuk vind om een stuk grond als dit in eigendom te hebben. Bovendien ben

ik een natuurmens. Hoe mooi is het als je daarmee aan de slag kunt op grond waar je vroeger als kind veel hebt gespeeld.” Grond die bovendien al zes generaties familiebezit is. De opa van Van Biljouw was de laatste boer in de familie. Tot de aankoop van het perceel door Teun was

de grond verpacht aan een bevriende landbouwer die er maïs teelde. Van Biljouw's kleine perceel ligt verscholen, aan de rand van Oisterwijk, vlakbij natuurgebied Nemelaer Zuid. "Mijn buurman is Brabants Landschap", zegt Teun. "Mijn zus en zwager zijn de andere burens. Zij wonen iets verderop, in de ouderlijke woning."

Graag natuur maken

Van Biljouw kocht in 2017 de grond zonder precies te weten wat hij er willen doen. "De mogelijkheden om er iets anders mee te doen waren beperkt. Volgens het bestemmingsplan was dit agrarische grond met natuurwaarden. Het was dus vanaf het begin duidelijk dat het lastig zou worden om er echt geld aan te verdienen. Maar dat was ook niet mijn intentie. Ik wilde er graag natuur van maken. Maar hoe ik dat het beste kon doen? Geen idee."

Via-via kwam Teun in contact met Groen Ontwikkelfonds Brabant. Samen met een adviseur van de Werkeenheid heeft hij onderzocht wat wel en niet op deze locatie mogelijk was en wat in dat geval Groen Ontwikkelfonds Brabant voor hem zou kunnen betekenen. "Zij gaf mij de tip om eens contact op te nemen met Brabants Landschap. Achteraf ben ik blij dat zij ons op dat spoor heeft gezet. De medewerkers van Brabants Landschap hebben ons geholpen om een plan voor dit gebied te maken. Ze hebben onder meer voor ons uitgezocht welke natuurtypes hier aangelegd konden worden. Zij waren het ook die met het idee zijn gekomen om een amfibieënpoel aan te leggen."

Diversiteit toegenomen

Mede op basis van dat plan heeft Groen Ontwikkelfonds Brabant een subsidie toegekend. Noodzakelijk om de natuur ook daadwerkelijk te kunnen aanleggen.

Teun van Biljouw

"Vanaf het moment dat er geen maïs meer op het perceel stond zag je de diversiteit aan planten direct toenemen. Waar eerder klaver en brandnetels stonden ontwikkelden zich andere plantensoorten. Soms door ons geplant maar planten kwamen ook spontaan op, dankzij de zaden van de soorten die al in de omgeving stonden."

Van Biljouw heeft vervolgens de amfibieënpoel gegraven, bloemenmengsels ingezaaid en struweelhagen geplaatst. "Met die hagen heb ik pech gehad. Die zijn in december 2019 geplant, maar in het daaropvolgende voorjaar was het eerst twee maanden nat en vervolgens maandenlang heel droog. De helft van de hagen heeft het niet overleefd. Helaas, maar ja, dat is ook de natuur."

Geen belemmeringen

Sowieso gaat er tijd overheen voordat het gebied lijkt op de tekening die Brabants

Landschap heeft gemaakt. “Het is niet veel anders dan dat je een tuin aanlegt. Jonge aanplant heeft tijd nodig om te kunnen groeien. Het goede nieuws is dat je dat letterlijk ziet gebeuren. Elke keer als wij er komen zien we nieuwe veranderingen.” Snoeien doet hij nauwelijks. “Het maakt mij niet uit of het een meter breder wordt of niet. Ik wil vooral de natuur er zijn gang laten gaan.”

Maar wat heb je er dan aan? Van Biljouw glimlacht. Die vraag is hem al vaker gesteld. “Het is een fijn idee te weten dat het van ons is. Dat wij onze eigen recreatietuin op afstand hebben kunnen creëren. Het is gewoon een prachtige plek om naar toe te gaan. Ik kom er bijna elke week. Soms ben ik er maar een minuut of tien, maar soms blijven we daar ook een halve dag met ons gezin.”

Het perceel is toegankelijk via het terrein van Brabants Landschap. “De samenwerking met hen is heel prettig en ze hebben fijn meegedacht. Er zitten ook geen hekken of andere belemmeringen tussen ons perceel en de aangrenzende gronden van Brabants Landschap. Daardoor kunnen ook de reeën, fazanten en dassen in het gebied zich zonder problemen verplaatsen, van het ene naar het andere terrein. Dat er nu al regelmatig reeën zijn zien we aan de sporen die ze achterlaten. Zo hadden we in het oorspronkelijke plan de aanplant van knotwilgen bedacht. Dat hebben we ook gedaan, maar we zien nu al dat op veel plekken de wilgenbast wordt opgegeten door de reeën. Daar moet je niet verdrietig om zijn. Dat is natuur.”

Nogmaals doen?

De emotionele band die Van Biljouw met het familiebezit heeft was én is belangrijk voor hem. Toch kan hij zich ook voorstellen dat hij een perceel op een andere locatie zou kopen. “Sterker, als er een leuk perceel in de omgeving vrijkomt,

dan zouden we het zeker nog een keer doen. Ik kan het ook iedereen aanraden. Je moet het alleen niet zien een belegging voor de lange termijn. Daar is het de bestemming niet voor. Je bent bovendien verplicht om het voor altijd te laten zoals het nu is. Dat moet je je wel realiseren als je eraan begint.”

PORTRET VAN EEN NATUURMAKER

In Brabant wordt nieuwe natuur niet alleen door landschapsbeheerders, waterschappen, gemeenten en ondernemers aangelegd, maar ook door particulieren. Groen Ontwikkelfonds heeft een serie portretten van natuurmakers gemaakt. In deel 1: Teun van Biljouw. Bekijk zijn gefilmde portret via <https://bit.ly/3sn2Wdt>